

Veikko Saksi, kauppat. maisteri, päätoimittaja
 Pro Karelia ry, Hyvinkään kansalaisopisto 25.02.2009
KARJALAN PALAUTUS, HULLUUTTA VAI VIISAUTTA?

Karjalan palautus – Tarton rauhan rajat

Viime sotien seurauksena Suomi joutui pakkoluovuttamaan Neuvostoliitolle Karjalan, Petsamon, osia Sallasta ja Kuusamosta sekä eräitä Suomenlahden ulappasaaria. Karjalan palautus on luoteeltaan brändinimi, jolla tarkoitetaan näiden alueitten rauhanomaista, win-win-pohjaista palauttamista Suomelle. Yksinkertaistetusti palautuksessa kysymys on Tarton rauhan 1920 rajojen palauttaminen.

Suhtautuminen palautukseen on tunneperäistä

Ihmiset liittyvät Karjalan palautukseen voimakkaita tunteita, useimmiten puolesta ja vastaan. Ei kovinkaan moni ole lähtenyt perusteellisesti pohtimaan, ovatko palautusajatukset hulluutta vai onko niissä jotain viisautta. Onko viisaus sillä tavoin salattua, etteivät ihmiset sitä näe? Vai eivätkö he halua nähdä?

Syvä tunneperäisyys ei ole ihme, sillä Karjalan laulumaihin ja juurimultiin liittyy uskomaton määrä tunteita, syvää rakkautta, kaihoa, ihannointia, kaipuuta takaisin. Nämä tunteet ovat pääosin positiivisia, mutta usein raskaita.

Palautuksen vastustamiseen liittyy voimakkaita, ihmisen mieltä tärisyttäviä tunteita. Vastustuksen tunteet ovat pääasiassa negatiivisia asioita: pelko, russofobia, viha, raivo. Palautukseen liittyy tuntemattomia asioita, joista syvimpänä ja synkimpänä on Venäjä-pelko ja –viha eli russofobia.

Nyky-yhteiskunta ei hyväksy voimakkaita tunteita – kuin valikoiden ja valikoiduissa tilaisuuksissa. Sellaista ihmistä pidetään hulluna, joka veloo tunnemyrskyissä. Kaiken pitäisi tapahtua älyllisesti, perustellusti, lähes tieteellisesti.

Kuitenkin jo **Benjamin Disraeli** (1804-1881) sanoi: "Älä koskaan pyydä anteeksi tunteiden osoittamista. Kun teet sen, pyydät anteeksi totuutta." Ei siten ole ihme, jos yhteiskunta on täynnä "hulluuden" paradokseja.

"Hullun" käyttäytyminen poikkeaa normista

Hullu ja hulluus ovat kovin venyviä käsitteitä, joita voidaan tarkastella esim. lääketieteellisestä tai kansanymmärryksestä käsin. Mitä ihminen tarkoittaa, kun hän sanoo, että olet hullu tai puhut hulluja? Yleensä kyse on ihmisten tyypillisestä suhtautumisesta yleisestä normista poikkeavaan käyttäytymiseen tai yllättävään ajatukseen. "Hullu" on siten jokapäiväisen kielen nimitys poikkeavasti käyttäytyvästä tai ajattelevasta ihmisestä.

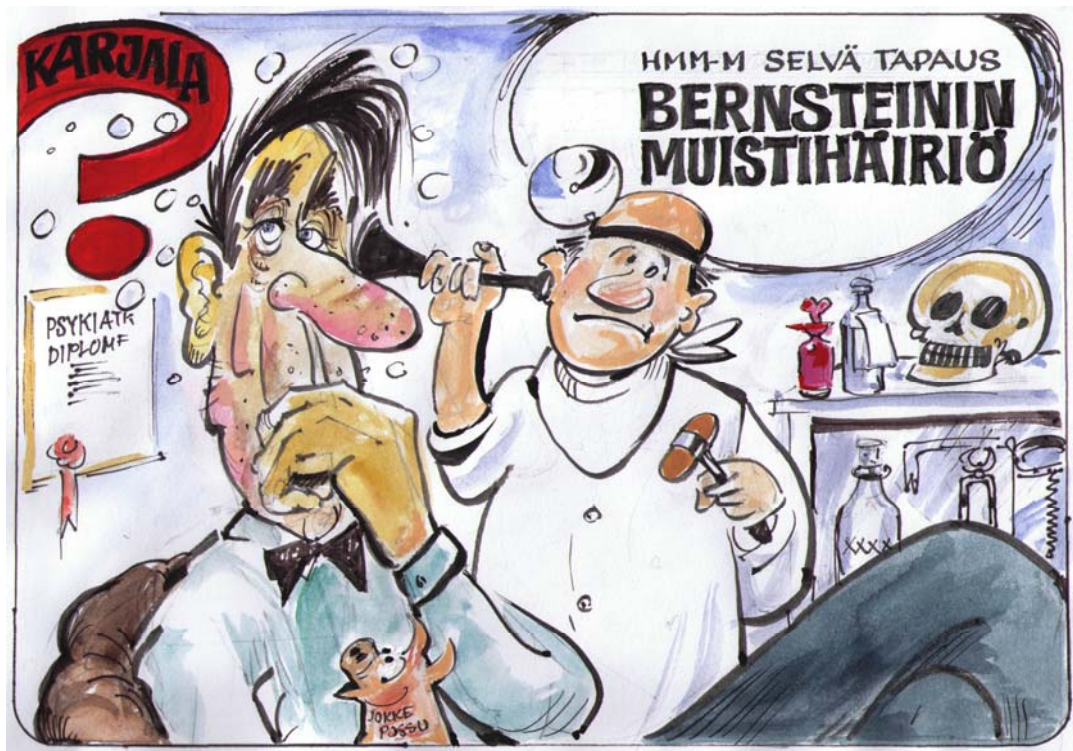
Poikkeava käyttäytyminen voi olla jonkin yllättävän tai typerän asian tekeminen, mutta se voi myös olla positiivinen, vahva suoritus, joka saa toiset ihmettelemään. Hullu-nimike voi siten olla positiivinenkin, vaikka sanaan yleensä liitetään negatiivisia näkemyksiä.

Kansanperinteessä hulluja riivasi demoni

Muistatte varmastikin kansansatuja, joissa hulluiksi sanottiin ihmisiä, joita jonkinlainen yliluonnollinen paha, demoni tai piru, riivasi. Paha oli ottanut ihmisen sielun valtaansa. Näitä demoneja pyrittiin karkottamaan manaamalla. Ovatko Karjalan palauttajat jonkun demonin riivaamia? Pitäisikö heidät tevehdyttää manaamalla?

Kerrotaan, että Karjalassa yleinen tapa parantaa hulluja oli heidän pelästyttämisenä, jolloin paha pelästyi ja lähti matkoihinsa. Jos Karjalan palautusajatus on hulluutta, lähtisiköhän sekin pelästyttämällä? Ainakin presidentti **Mauno Koiviston** yritys 1990-luvun alussa oli hyvä, kun hän pelotteli, että sellaisista puheista voi syttyä sota. Mutta ei lähtenyt tauti pelästyttämällä.

Mitähän muuten Koivisto ajatteli Karjalasta sotavuosina? Kanadassa nyt asuva sotaveteraani **Eino Kyynäräinen** Uudeltakirkolta kertoo, että hän oli täällä Hyvinkäällä jalkaväen koulutuskeskus no 2:ssa tammikuussa 1942. Hän turkulaisten ja porilaisten poikien kanssa hikoili 40 asteen pakkasessa ja muisteli, että Koivistokin olisi mahdollisesti ollut siellä samaan aikaan. Nyt Kyynäräinen ihmettelee kovasti, miksi Karjalan palautus ei kiinnosta kaikkia suomalaisia.

Hulluus on katsojan silmässä

Hulluiksi sanotaan helposti ihmistä, joka on erityisen innoissaan jostain. Hän "vaahtoo", ylireagoi, on innostunut ja palavissaan asian puolesta. Tuskin kukaan ihminen haluaa joutua yhteiskunnasta syrjään "hulluutensa" vuoksi. Kyseessä on leimaautuminen ja leimaaminen. Varsinkin aikaisemmin palauttajat leimattiin voimakkaasti yhteiskunnanvastaisiksi.

Eri yhteisöt harrastavat eri tyyppistä leimaamista, joten kansanomaisesti määritetty hulluus on hyvin suhteellista. Tämä tarkoittaa sitä, että toisten ihmisten hulluus on hyvin usein katsojan silmässä.

Suomessa Karjalan palauttajat leimataan helposti poikkeaviksi eli kansanomaisesti hulluiksi, koska heidän luullaan poikkeavan keskivertokansalaisesta. Keskeinen poikkeama on se, ettei kanonisoituja asioita tai valtiojohdon taholta tulleita mielipiteitä kritiikittömästi hyväksytä.

Uskomme kanonisoituihin asioihin kritiikittä

Useimmat uskovat tai haluavat uskoa vankasti siihen oikeaan, mitä meidän on valtiojohdon taholta määrätty tai propagandan avulla taivuteltu uskomaan. Me suljemme silmämme kaikilta muilta vaihtoehdoilta. Uskomme siihen ainoaan totuuteen, joka meille on esitetty. Poikkeavuus on kaosta, joten sellaista hulluutta pitää välttää.

Palautuksen kannattaja on ihminen, joka rohkenee uhmata hallintoaan ja yhteiskuntansa yhdenmukaistavaa painetta toimimalla omien näkemystensä mukaisesti. Hän on suunnannäyttävä

keskitien kulkijoille, vaikka peräti 40 % kannattaakin palautusta. Vaatii aina rohkeutta toimia sen mukaan, minkä itse kokee oikeaksi ja velvoittavaksi, vaikka yhteiskunnan eliitti olisikin toista mieltä.

Jos tulos on järkevä, hanke ei ole "hullu"

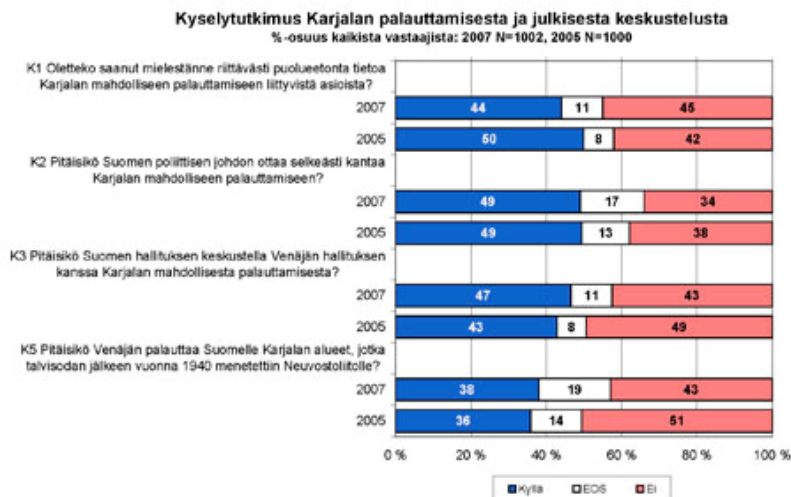
Ratkaistaessa palautuksen hulluutta ja/tai viisautta kriteerinä voidaan pitää toiminnan järkipärisyyttä, tavoitteiden saavuttamisen mahdollisuutta tai tavoitteen toteutumisesta johtuvien seurausten hyväksymisastetta.

Jos seurauksena olisi sota, olisi hanke hullu, suorastaan päähullu. Jos seurauksena olisi Suomen taloudellinen konkurssi, hanke olisi hullu. Jos ihmioikeuksia loukattaisiin, hanke ei olisi hyväksyttävä. Joudutaan siten määrittämään ne kriteerit, jotka ovat hulluille ja viisaille hankkeille tunnusomaisia. Koska täydellistä tietämystä eri tapahtumien vaikutuksista ei ole kenelläkään, on tarkastelu ja valinta lopulta subjektiivista jokaisen ihmisen kohdalla.

Kuitenkin pitää pyrkiä hypoteeseihin ja argumentteihin, jotka pohjautuvat mahdollisimman pitkälle elämän todellisuuteen, yhteisesti sovittujen sääntöjen noudattamiseen ja logiikkaan. Usein edellytetään, että ratkaisun pitää olla reaali poliittinen. Ei sellaista kukaan kuitenkaan pysty määrittelemään, sillä "reaalipolitiikka" hautautui Neuvostoliiton kanssa.

Karjalan palautuksen kannatus 40 % tasoa

Karjalan palautuksesta puhuminen ei ole tällä hetkellä valtavirta, main stream. Se ei ole puhkaissut vilkkaan kansalaiskeskustelun pintaa sitten vuoden 2005 samalla tavalla kuin esim. julkkisten toilailut, viihde tai poliittiset kärhämät. Mutta keskustelu on taas nousemassa pinnalle asteittain.

Kuitenkin gallupien mukaan noin 40 % kansalaisista kannattaa Karjalan palautusta. Yli 70 % katsoo, että se on normaali, hyväksyttävä puheenaihe. Palautuksen kannatus oli 2000-luvun alussa 10-20 % tasoa. Kehitys siitä on ollut merkittävä. Onko siten reilu pari miljoonaa suomalaista hulluja vai peräti seinähulluja?

Samanaikaisesti palautuksen vastustus, joka 2000-luvun alussa oli 80 % luokkaa, on pudonnut reilun 40 % tasolle. Kehitys on siten ollut todella huomattava. Onko "viisaitten" osuus romahtanut näin paljon? Vai joko pitäisi koko luokittelun mielekkyyks tarkistaa?

Hulluuden ja viisauden määrittelyn tavoiteasetanta

Voimme hyväksyä ei-hulluiksi eli viisaiksi ja hyväksyttäviksi ne tapahtumat, jotka lisäävät rauhaa ja yhteisymmärrystä, ovat mikro- ja makrotaloudellisesti kannattavia Suomelle ja Venäjälle, toteuttavat ihmisoikeuksia, madaltavat rajoja, aiheuttavat positiivisia jälkiseurauksia.

Meidän on siten tarkasteltava Karjalan palautusta eri näkökulmista ja arvioida, onko hanke hullu eli tyhmä vai viisas, ovatko hankkeen kannattajat jotenkin hurautaneita vai oivaltaneet jotain, mitä useat muut ihmiset eivät vielä ole oivaltaneet.

Voimme lähteä myös Suomen ja Venäjän suurimmista ongelmista ja katsoa, voisiko palautus auttaa niiden ratkaisussa. Tämä sama voidaan ulottaa Eurooppa-tasolle, jopa globaalisti. Tällainen tarkastelu johtaa siihen, että palautuksen olennaisinta sisältöä on tarkasteltava ensimmäiseksi ja sen jälkeen tulokset soviteltava hulluuteen liittyviin kysymyksiin.

Koska sana hullu on negatiivinen ja osittain moniselitteisyytensä vuoksi harhaanjohtava, voidaan käyttää sen vasteparia viisas tai järkevä.

Sodan menetykset lähes katastrofaaliset

Karjalan ja muiden pakkoluovutettujen alueitten menetystä ja palautusta on tarkasteltu esim. historiallisena, moraalisenä, eettisenä, valtioiden välisenä, ihmisoikeudellisena, esineoikeudellisena, poliittisena, sosiologisena, psykologisena, kansantaloudellisena, liiketaloudellisena, emotionaalisenä, teologisena, ihmisyyteen liittyvänä yms. kysymyksenä.

Suomen osalta viime sotien menetykset olivat lähes musertavat: noin 95 000 kuollutta, 240 000 haavoittunutta, kaikkiaan 800 000 evakuoitua, 80 000 sotilasta, 50 000 sotaorpoa, 30 000 sotalleskeä

ns. sotasyllisten ja aseatkijöiden tuomitsemisen häpeä, valvontakomissio ja NL:n painostuksen aika, suomettumisen kausi.

Tämän hetken kansantalouden rasitukseksi laskettuna noin 60 mrd. euron sotakorvaukset, noin 500 mrd. euron kokoluokan sodan taloudellinen rasite, 12 % eli 45 000 km²:n maa-alueen ja siellä olevan työn, elinkeinon, liiketoiminnan ja kulttuurin menetys, omaisuudesta (kuten metsästä, vesistä, mineraaleista) saatavan tuoton menettäminen yli 60 vuoden ajalta ja monet muut tekijät olivat Suomelle lähes katastrofaaliset.

Poliittinen Suomi yhä lamaunutun palautuskysymyksestä

Suomen ja Venäjän välillä kysymys on ensijaisesti psykologinen, kyse on syvällisesti katsottuna luottamuksesta. Luottamus on kaiken inhimillisen yhteistyön perusedellytys. Neuvostoliitto aiheutti hyökkäyksillään ja alueryöstöillään luottamuksen menetyksen. Vain luottamuksen rikkonut osapuoli voi sen palauttaa. Uhri ei koskaan voi rikkojan puolesta palauttaa luottamusta.

Erikoisinta on poliittisen Suomen täysi lamaannus palautusasian hoitamisessa. Valtiojohto ei lainkaan aja omien kansalaistensa oikeuksia. Palautuksesta ei uskalleta edes keskustella. Karjala kuuluu vaiettujen asioiden listalle. Kuitenkin useimmat poliitikot ovat kahden kesken myönteisiä palautukselle.

Ongelma on siinä, ettei negatiivisen palautusajattelun syntyhetkeä ja lähdeä voida täsmälleen määrittää. Ei riitä, että sen sanotaan johtuvan suometumisesta ja russofobiasta. Negatiivisuus alkaa ihmisillä jossain tietoisuuden ulottumattomissa. Kun se saavuttaa mielen tietoisuuden tason, negatiivisuus on kerännyt niin paljon voimaa, että se saa tunteet haltuunsa, eikä ihminen pysty sitä tarkkailemaan tai hallitsemaan.

Valtiojohtomme tai mediamme ei ole substanssitasolla tarkastellut palautukseen liittyviä asioita positiivisesta näkökulmasta. Positiivinen näkökulma johtaisi välittömästi palautuskannatuksen huimaan nousuun, mikä pakottaisi toimimaan. Suomalaiset ovat esivaltauskollista luterilaista kanssa, joka ei aina osaa erottaa oikeaa uskollisuutta alamaisuudesta.

Suomalaiset saivat kokea "kurinpitomeemiä"

Harva teoreettinen lausahdus pitää niin hyvin paikkansa kuin tämä meemeihimme liittyvä hypoteesi: "Kurinpitomeemi, joka alkujaan tuli joukkueeseen ulkopuolelta, alkaakin vallata mielen joukkueen sisällä ja joukkueen sisäinen solidaarisuus alkaa heikentyä".

Teoria sisältää suoraan sotien jälkeen vallinneen valvontakomission toiminnan ja siitä johdetun suomettumisen. Suomalaisen solidaarisuus omaa kansaansa kohtaan alkoi heikentyä ja yhä syvempi itse kehitetty suomettuminen vallata alaa. Se valtasi alaa erityisesti Karjalan kysymyksessä.

Oliko se viisautta vai hulluutta? Ehkä molempia. Viisautta oli siinä, että ainakin aluksi oli parempi taipua kuin taistua. Se oli osa selviytymistäisteluamme. Mutta sitten koko asian lähtökohta unohtui ja suometumisesta tulikin oman aseman pönkittämisen väline ja minun selviytymiseni viis välittämättä muista ihmisistä. Alettiin mennä hulluuden puolelle.

Meemien kopioituminen selittää KGB-pohjaisia mantroja

Meemit eli kulttuurigeenit ovat kulttuuriin sisältyviä aineksia, jotka välittyvät jäljittelyn avulla. Meemien mahdollisuudet välittyä eteenpäin riippuvat siitä, kuinka moneen ihmisaivoon ne pääsevät. Ihminen on siten paremminkin objekti kuin subjekti ja ihminen näyttäytyy vaikutteiden ja ideoiden pommituksen kohteeksi joutuvana uhrina, jonka on viime kädessä mahdotonta erottaa, mitkä kokemukset ovat hänen omiaan ja mitkä ulkopäin ohjailtuja.

Meemi-kopiointi antaa yhden selitysmallin sille, miksi edelleen toistellaan KGB-pohjaisia mantroja palautuksen osalta ja miksi ollaan niin vakuuttuneita palautuksen mahdottomuudesta, kalleudesta ja pahuudesta Suomelle, ettei koko asiaa haluta tutustua perusteellisemmin. Ihmiskohtaiset erot asennoitumisessa selittyvät henkilökohtaisten tekijöiden lisäksi siitä, etteivät meemit kopioidu aina oikein eli samanlaisina.

Tähän tilanteeseen sopinee hyvin **Platonin** (427 – 347 eKr) lausuma viisautta: "Voimme helposti antaa anteeksi lapselle, joka pelkää pimeää; todellinen elämän tragedia syntyy, kun ihmiset pelkäävät valoa". Totuus koetaan usein suurimmaksi loukkaukseksi.

Ovatko vastustavat kannat järkeviä?

Jos vertailun vuoksi heitetään koko hulluus-kysymys päällelleen eli tarkastellaankin virallisen totuuden ja poliittisen eliittin lausahduksia Karjalan palautusasiassa. Tuntuvatko ne viisaudelta vai hulluudelta? Vakavalla naamalla ne kuitenkin esitetään.

- Suomella ei ole Venäjältä mitään aluevaatimuksia. Jos Venäjä haluaa neuvotella aluekysymyksistä, Suomi on siihen valmis.
- Sotasyllisyystuomioita ei saa purkaa, koska eivät tuomitut menettäneet mitään, eivät ainakaan kunniaansa.
- Tuomioita ei saa purkaa, ettei purkamisella vahvistettaisi väärä tuomioita todelliseksi.
- On oikein, että Suomi menetti Karjalan, koska se hävisi sodan ja oli Saksan liittolainen
- Sotakorvaukset ovat olleet siunaukselliset Suomelle.
- Karjalaa ei ikinä saada takaisin.
- Venäjä ei koskaan anna Karjalaa takaisin.
- Saamme miljoona venäläistä Karjalan mukana.
- Karjalassa nyt asuvia venäläisiä kohtaa etninen puhdistus ja vakavat ihmisoikeusloukkaukset.
- Terijoella rikkaiden venäläisten datsat estävät palautuksen.
- Öljylogistiikan vuoksi Uurasta ei koskaan saada takaisin.
- Syytty sota.
- Pitäisi korkeintaan neuvotella Karjalan jonkin osan ostamisesta tai vuokraamisesta.
- Suomi menee konkurssiin, jos Karjala palautuu.
- Emme tee mitään niillä ylimääräisillä mailla, jotka ovat surkeassa kunnossakin.
- Emme kykene asuttamaan nykyistäkään Suomea kokonaan. Miksi palautusinvestointeihin tarvittavia rahoja ei käytetä nykyisen itäisen Suomen kehittämiseen?
- Saksojen yhdistyminen on pelottava esimerkki kustannusten osalta.
- Pietarin turvallisuuden legitiimit oikeudet estävät palautuksen.

Ryhtymättä yksityiskohtaisemmin käymään läpi näitä väittämiä, ne voidaan suurelta osalta lukea KGB-tasaisen propagandan tuotteiksi ja ulospäin viisaiksi lauseiksi, mutta silkoksi sisältä. Niistä ei löydy viisautta.

Ovatko palautusta puoltavat näkökannat järkeviä?

Palautusnäkökannat ovat järkeviä, kun ne tuottavat molemmille osapuolille positiivisempia tuloksia kuin palauttamatta jättäminen. Palautuksen suurin viisaus löytyy ihmisen välisen kanssakäymisen perustavaa laatua olevista vaatimuksista. Toimimme yhdessä, jos keskinäistä luottamusta on riittävästi. Jos sitä ei ole, yhteistä toimintaa ei synny.

Onko maamme suhde Venäjään luottamuksellinen? Ei, koska aggressioita ei ole korjattu. Mutta sitä on riittävästi, jotta suhteemme on asiallinen. Hyvät tai erinomaiset suhteet ryöstäjän ja ryöstetyn välillä eivät ole inhimillisesti mahdollisia.

Vahvoja esimerkkejä meemeihin kätkeytyneistä kanssakäymisen ehdoista ovat esim. se, että venäläiset halusivat vielä 350 vuoden jälkeenkin itsenäisiksi mongooli-tataarien vallasta. Israelin kansa halusi kotimaahansa Egyptin orjuudesta 430 vuoden päästä. Suomi halusi itsenäiseksi.

Palautus rakentaa luottamusta Venäjään

Palautus rakentaa luottamusta. Luottamuksen voi palauttaa vain se osapuoli, joka on luottamuksen rikkonutkin. Uhri ei koskaan voi syyllisen sijasta rakentaa luottamusta. Sellainen olisi perushullua käyttäytymistä, eikä siten ihmisen normaalia toimintaa.

Karjalan palautus on yksi harvoista Venäjän aitoa luottamusta rakentavista toimenpiteistä sitten Porkkalan palauttamisen. Palautus toimii voimakkaana katalyyttinä, joka käynnistää ja vie eteenpäin vahvaa sanomaa Venäjän sisäisestä muutoksesta – eihän se muutoin olisi alueita palauttanutkaan. Katalyytti käynnistää eri tasoilla yhteistyötä, joka puolestaan nostaa taloutta ja luo ympärilleen hyvinvointia.

Palautus on vahva katalyytti tuottamaan emergenssiä

Itse palautustapahtuma on luottamuksen rakentamisen vuoksi vahva katalyytti, joka genoi molemmille maille taloudellista aktiiviteettia ja hyvinvointia. Tämän vuoksi puheet palautettavan alueen korvaamisesta Venäjälle ovat turhia. Venäjä voittaa moninkerroin palautuksen katalyyttivaikutusten vuoksi.

Palautus ja sen katalyyttivaikutukset tuottavat emergenssiä eli kokonaan uutta toiminnan tasoa ja volyyymiä. Katalyyttivaikutuksista tärkein on luottamus, mutta myös alueen jälleenrakentaminen toimii vahvana lisäarvon tuottajana. Suomi laittaa palautetun Karjalan alueen nopeasti kuntoon. Nyt valtaosaltaan periferiana oleva alue kokee täysin uuden kukoistuksen.

Toinen pitemmällä tähtäyksellä paljon olennaisempi tekijä on liiketoiminnan kasvu. Karjalasta tulee jälkeen portti idän ja lännen välille. Vanhat Hansa-yhteydet aktivoituvat ja koko alue kokee rajan molemmin puolin merkittävän kasvun ja hyvinvoinnin lisääntymisen.

Palautus on siten win-win –tapahtuma, jossa molemmat osapuolet voittavat. Ei tarvitse puhua omien maitten ostamisesta, joka sinänsä on järjenvastaista ja ihmisoikeuksia pahasti loukkaavaa. Tämä erittäin lyhyt taloudellisten tekijöiden tarkastelu osoittaa, että palautus on harvinaisen järkevä tapahtuma. On siten "hullua" ja erittäin kallista jättää palautus toteuttamatta.

Miksi Karjala on tuottoisa suomalaisena alueena?

Usein väitetään, että mitä erikoista siinä on, että alueesta tulee suomalainen alue ja että voitaisiinkin ne rahat sijoittaa vaikkapa nykyiseen itäiseen Suomeen tai Lappiin.

Ensimmäinen avainsana on luottamus. Toinen avainsana on suomalainen lainvalvonta ja elinkeinovapaus. Kolmas avainsana on kyky käynnistää monipuolista ja järkevää liiketoimintaa.

Karjalan palautuessa Suomen aidot koti- ja lähimarkkinat yli kaksinkertaistuvat. Kysyntätarve Pietarin alueella on valtava. Metropoli tarvitsee ympärilleen palvelukehiä, jotka tukevat sen kasvua. Nyt niitä ei ole. Venäläisille yrityksille ja laitoksille rajan siirtyminen on suuri voitto. Ne ovat sen jälkeen turvallisessa EU-maassa, EU:n sisämarkkinoilla. Ulkomaisten yritysten kohtelu Suomessa ei riipu vallassaolijoiden mielihaluista, vaan tasapuolisesta lainsäädännöstä.

On helpompi olla kriittinen kuin oikeassa

Benjamin Disraeli on lausautanut: "Kuinka paljon helpompaa onkaan olla kriittinen kuin olla oikeassa". Erityistä tälle Karjalan palautusvastaiselle kriittisyydelle on ollut se, ettei vastustavia mielipiteitä koskaan ole tarvinnut todistaa oikeiksi. Sen sijaan aina vaaditaan, että palautusmyönteiset mielipiteet pitäisi kyetä tutkimuksen, viitteen ja alaviitteen tarkkuudella todistamaan.

Espanjalainen viisaus sopii hyvin Karjalan palautuskysymykseen: "Totuutta eivät kerro muut kuin lapset ja hullut". Kuka haluaisi kertoa totuuden, kun se on virallisen kannan vastainen? Oma urakehitys voi pysähtyä. Apurahat jäävät ehkä saamatta.

Älä pelkää nähdä sitä, mitä näet

Tulisiko meidän kuitenkin vaieta ja olla hyviä esivaltauskollisia, luterilaisia kansalaisia? Sen on kuviteltu – ja annettu ymmärtää – tarkoittavan alistumista ja kritiikitöntä käsitteiden ja käskyjen vastaanottamista. Se on väärä ymmärrys, sillä juuri korkeisiin yhteiskunnallisiin asemiin pyrkineet ihmiset itse ovat halunneet kansan palvelijoiksi. **Martti Luther** puolestaan oli kaikkea muuta kuin sokea esivallan tottelija. Ei siten ole tarvetta jättää esivaltauskollisuutta tai luterilaisuutta, vaan omaksua niiden tuottama voima, ei niiden kyliäisiksi tarjottu lisätuote, alamaisuus.

Muutos mielipiteissä on varma. Muutoksen suunta ja voima ei aina ole tiedossa. **Bertrand Russelin** toinen viisaus kertoo muuttumisen vaikutuksesta: "Älä pelkää olevasi outo mielipiteissäsi, sillä jokainen mielipide, joka nyt on hyväksyttävä, oli kerran kummallinen".

Buddha opetti elämisen taitoa. Hän ei koskaan perustanut tai opettanut mitään uskontoa tai "ismiä". Hän ei neuvonut oppilaitaan harjoittamaan riittejä tai rituaaleja, sokeita tai tyhjiä muodollisuuksia. Intiassa "passana" tarkoittaa avoimin silmin näkemistä, kun taas "vipassana" tarkoittaa asioiden näkemistä sellaisina kuin ne todella ovat; ei ainoastaan sellaisina, miltä ne näyttävät. On päästävä näennäisen totuuden tuolle puolen. Näin myös Karjalan kysymyksessä.

400-luvulla eKr. antiikin Kreikassa elänyt tragediakirjailija **Euripides** on lausunut: "Älä pelkää nähdä sitä, mitä näet". Tätä viisautta kannatta pohdiskella Karjalan palautukseenkin liittyvän pelon osalta.

Palautus voittaa myös tunnetasolla

Vanha vahvaan pelkoon perustuva Karjalan palautuksen voimakas vastustaminen aste asteelta häviää. Tieto on keskeisin tekijä muuttamaan systeemiä takaisin aitoon isänmaalliseen ja molempien osapuolien edun mukaiseen ajatteluun. Tiedon saaminen on siten katalyytti kohti vaihetta, jossa Karjalan palautus saa kansan valtaosan tuen.

Usko ja rohkeus perustuvat oman asian oikeutukseen. Karjalan maat on meiltä väkivalloin viety. Meidän meemimme eivät hyväksy ajatusta, että 60 vuotta vanha väkivalta oikeuttaisi ylläpitämään ihmisoikeusrikkoksia tänä päivänä tai että syyttömän pitäisi kärsiä syyllisen puolesta.

Toinen meemiryhmämme kertoo, että rakkautemme omiin juurimultiimme on niin suuri, että haluamme tämän vääryyden oikaista. Katalyyttinä ja asian oikeuttajana on myös halua aidosti parantaa maitten välisiä keskinäisiä suhteita.

Meemit, systeemit ja systeemiälykyys osoittavat, että ihminen on monitahoinen kokonaisuus, jossa tunteilla, arvoilla ja asenteilla on valtava merkitys. Sen vuoksi Karjalan syvä rakkaus siirtää vuoria, sillä se siirtää positiivisia tunnelatauksia toisiin kansalaisiin. Karjalan palautus on iloinen ja kannatettava asia. Sitä kannattaa edistää kaikilla tasoilla.

“Joka tuntee toiset, on viisas. Joka tuntee itsensä, on valaistunut” [Lao-tzu].

Lisätietoa: kirjat, lehdet ja www.prokarelia.net